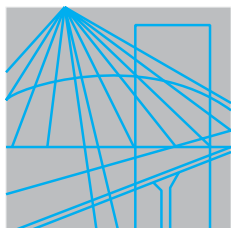

XII KRAJOWY ZJAZD SPRAWOZDAWCZY POLSKIEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

W dniach 28–29 czerwca 2013 r. w Warszawie odbywał się XII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Tegoroczny XII Krajowy Zjazd Sprawozdawczy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa zgromadził prawie dwustu delegatów ze wszystkich 16 izb okręgowych, reprezentujących ponad 115-tysięczną rzeszę członków, należących do samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. W obradach udział wzięli także zaproszeni, przedstawiciele Ministerstwa Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej, Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, samorządów zawodowych, stowarzyszeń naukowo-technicznych.

Obrady XII Krajowego Zjazdu Sprawozdawczego Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa otworzył Andrzej Roch Dobrucki prezes Izby. Zgodnie ze statutem PIIB, Krajowy Zjazd jest najwyższym organem samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Zwołuje go Krajowa Rada, co najmniej raz do roku jako sprawozdawczy, a co 4 lata jako sprawozdawczo-wyborczy. Obecna kadencja obejmuje lata 2010-2014.

Podczas obrad uczestnicy XII Sprawozdawczego Zjazdu PIIB wysłuchali sprawozdań wszystkich organów Izby. Wszystkie zostały zatwierdzone przez delegatów, a Krajowa Rada PIIB uzyskała absolutorium.

Polska Izba Inżynierów Budownictwa jest samorządem zawodowym zrzeszającym osoby wykonujące zawód zaufania publicznego. Działa na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (art. 17. 1) i ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów z 15 grudnia 2000 r.

Ustawa z 15 grudnia 2000 r. umożliwiła nie tylko utworzenie samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, ale także pozwoliła na przejęcie od państwa części zadań dotyczących m.in. przyznawania uprawnień zawodowych, kontroli wykonywania zawodu. Ustawa przyznała także samorządom zawodowym kompetencje do reprezentowania interesów środowiska wobec organów administracji publicznej, opiniowania aktów prawnych i rządowych programów kształcenia zawodowego. Określiła, że przynależność osób samodzielnie wykonujących zawody wymienione w ustawie do poszczególnych izb będzie obligatoryjna.

25 stycznia 2001 r. Minister Rozwoju Regionalnego i Budownictwa powierzył stowarzyszeniom naukowo-technicznym: Polskiemu Związkowi Inżynierów i Techników Budownictwa, Polskiemu Zrzeszeniu Inżynierów i Techników Sanitarnych, Stowarzyszeniu Elektryków Polskich, Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Komunikacji, Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Wodnych i Melioracyjnych,

Związkowi Mostowców RP – misję utworzenia Komitetu Organizacyjnego Izby Inżynierów Budownictwa.

Pierwszy Komitet Organizacyjny został powołany do życia zarządzeniem ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z 29 maja 2001 r. W skład Komitetu weszli: Andrzej Jaworski (ZMRP), Henryk Komorowski (SITK), Ksawery Krassowski (SITK), Stanisław Kuś (PZITB) – przewodniczący, Edward Leśniak (SITWM), Tadeusz Malinowski (SEP), Andrzej B. Nowakowski (PZITB), Tadeusz Rosak (SEP), Jacek Skarżewski (ZMRP), Andrzej Słoniewski (PZITB), Krzysztof Stelągowski (PZITS), Leonard Szczygielski (SITWM), Waław Trojanowski (PZITS) oraz Bronisław Wosiek (PZITB). Podstawowym zadaniem Komitetu było przygotowanie struktury prawno-organizacyjnej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa oraz zjazdu założycielskiego, który miał wyłonić krajowe władze samorządu oraz przyjąć jego podstawowe dokumenty.

1 lipca 2002 r. Minister Infrastruktury powołał drugi Komitet Organizacyjny, w skład którego weszli: Henryk Bałuch, Jerzy Bielawski, Zbigniew Grabowski, Andrzej Jaworski, Henryk Komorowski, Edward Leśniak, Andrzej Mikołajczak, Tadeusz Nawracaj, Andrzej Orczykowski, Jacek Skarżewski, Krzysztof Stelągowski, Leonard Szczygielski, Waław Trojanowski, Jan Urbaniak, Stanisław Wierzbicki oraz Jerzy Zieliński. Funkcję przewodniczącego powierzono prof. Zbigniewowi Grabowskiemu.

W dniach **27–28 września 2002 r.** odbył się I Krajowy Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Warszawie. W Zjeździe uczestniczyło 203 delegatów spośród 213 zaproszonych. Podczas obrad wybrano prezesa Krajowej Rady PIIB, którym został Zbigniew Grabowski.

Określono także strukturę samorządu zawodowego inżynierów budownictwa składającego się wówczas z Izby Krajowej i 17 izb okręgowych oraz ustalono ich osobowość prawną. (Od 2006 r. działa jedna, zamiast dwóch, izba lubuska z siedzibą w Gorzowie Wielkopolskim.) Pierwszy zjazd przyjął podstawowe dokumenty PIIB, takie jak: statut, regulaminy – Krajowej Izby i izb okręgowych oraz organów samorządowych, a także Kodeks Etyki Zawodowej Inżyniera Budownictwa. Zjazd zakończył okres organizacyjny przewidziany ustawą o samorządach zawodowych. Oznaczało to także, że od 2003 r. prawo wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie przysługuje wyłącznie osobom wpisanym na listę członków właściwej okręgowej izby samorządu zawodowego. Deklaracje członkowskie do Izby złożyło w tamtym czasie ponad 60 tys. czynnych zawodowo inżynierów budownictwa.

Podstawowe zadania stojące przed Polską Izbą Inżynierów Budownictwa zostały określone w art. 8 ustawy z 15 grudnia 2000 r. Należą do nich m.in.:

- sprawowanie nadzoru nad należyty i sumiennym wykonywaniem zawodu przez członków Izby,
- reprezentowanie i ochrona interesów zawodowych swoich członków,

- ustalanie zasad etyki zawodowej i nadzór nad jej przestrzeganiem,
- nadawanie i pozbывanie uprawnień budowlanych w poszczególnych specjalnościach oraz nadawanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego,
- uznawanie kwalifikacji zawodowych cudzoziemców,
- współdziałanie z organami administracji rządowej i organami samorządu terytorialnego oraz z innymi samorządami zawodowymi i stowarzyszeniami zawodowymi,
- opiniowanie minimalnych wymagań programowych w zakresie kształcenia zawodowego inżynierów budownictwa oraz wnioskowanie w tych sprawach,
- zarządzanie majątkiem i działalnością gospodarczą samorządu zawodowego,
- prowadzenie postępowań w zakresie odpowiedzialności zawodowej i dyscyplinarnej członków Izby,
- opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących budownictwa,
- organizowanie i prowadzenie instytucji samopomocowych oraz innych form pomocy materialnej członkom Izby.

Wybrane zasady Kodeksu etyki zawodowej Członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

1. Cele działalności inżynierskiej

- 1) Celem działalności inżynierskiej jest stałe udoskonalanie warunków życia ludzi drogą kształtowania środowiska naturalnego z poszanowaniem jego wartości dla ludzkich potrzeb, zdrowia, rozwoju społecznego i indywidualnego.
- 2) Działalność inżynierska jako usługowa dla społeczeństwa, jest nośnikiem jego rozwoju cywilizacyjnego i współtworzy jego kulturę. Działalność ta zaspokaja także bieżące potrzeby społeczne, uwzględniając przy tym doświadczenia przeszłości, przewidywane kierunki rozwoju oraz ich skutki, oraz musi zmierzać do dbałości o bezpieczeństwo budowli i procesów budowlanych.

2. Członek Izby a społeczeństwo

- 1) W swej działalności członek Izby kieruje się dobrem publicznym oraz zasadami uczciwości zawodowej i osobistej.
- 2) Członek Izby pamięta o konsekwencjach swojej działalności licząc się z zagrożeniami bezpieczeństwa, życia, zdrowia i dobra ludzi.
- 3) Działalność inżynierska jest sztuką, a zawód inżyniera – członka Izby jest zawodem zaufania publicznego. Dbałość o wzrost autorytetu zawodu powinna cechować pracę inżyniera – członka Izby i jego wystąpienia publiczne.
- 4) Członek Izby powinien wyrażać opinię zawodową jedynie wtedy, gdy jest ona oparta na odpowiedniej wiedzy.

- 5) Członkowi Izby nie wolno dopuszczać do działań korupcyjnych, zarówno we własnym postępowaniu, jak i tolerować ich u innych.
- 6) Członek Izby bierze udział w działalności społecznej i swoją wiedzę oraz doświadczenie wykorzystuje dla poprawy warunków życia. W szczególności bierze udział w sytuacjach kryzysowych w doraźnych przedsięwzięciach o charakterze ratunkowym.

3. Członek Izby a środowisko

- 1) Świadomość oddziaływania członka Izby na zmiany i ograniczenia warunków środowiska powinna towarzyszyć mu przy podejmowaniu decyzji, zwłaszcza w sferze inwestycyjnej lub związanej z eksploatacją infrastruktury powierzonej jego pieczy.
- 2) Członek Izby powinien mieć pełne zrozumienie wpływu swojej pracy na środowisko naturalne.
- 3) Członek Izby powinien być świadomy wzajemnej zależności różnych ekosystemów. Powinien przeciwdziałać wprowadzaniu do środowiska zmian, które powodowałyby jego trwałą degradację. Powinien zadbać o to, aby szkody wyrządzone środowisku naturalnemu na skutek działalności inwestycyjnej lub eksploatacyjnej zostały po zakończeniu prac usunięte lub ograniczone do minimum.
- 4) W prowadzonych przez siebie pracach członek Izby powinien stosować w miarę możliwości materiały odnawialne oraz będące wynikiem wtórnej przeróbki (recyklingu).

4. Relacje pomiędzy członkiem Izby a jego zleceniodawcą i pracodawcą

- 1) Członek Izby powinien podejmować tylko takie zadania, do których wykonania jest teoretycznie oraz praktycznie przygotowany i przekonany, że uzyska założony rezultat.
- 2) Członek Izby nie może narażać swego zleceniodawcy lub pracodawcy na podejmowanie przedsięwzięć z góry skazanych na niepowodzenie.
- 3) W przypadkach, gdy okoliczności wymagają podejmowania decyzji w sytuacji konfliktu interesów, jako osoba obdarzona zaufaniem swego zleceniodawcy lub pracodawcy, w rozstrzyganych przez siebie sprawach powinien postępować otwarcie i bezstronnie.
- 4) Jako powiernik swojego zleceniodawcy lub pracodawcy członek Izby powinien zachować w tajemnicy poufne informacje i sprawy związane z realizowanym zadaniem. Jeżeli uznaje za celowe ujawnienie takich informacji, powinien uzyskać na to zgodę.

- 5) Członek Izby powinien lojalnie informować swojego zleceniodawcę lub pracodawcę o każdej okoliczności, jaka mogłaby stanowić przeszkodę lub zagrożenie w realizacji powierzonego mu zadania.

5. Stosunek do zawodu

- 1) Praca członka Izby jest pracą twórczą, odpowiedzialną i wymagającą stałego podnoszenia kwalifikacji. W działalności zawodowej inżynier – członek Izby powinien dbać o godność oraz honor zawodu oraz przeciwdziałać obniżaniu jego rangi i autorytetu.
- 2) Członek Izby jest zobowiązany podnosić ustawicznie swój poziom zawodowy oraz dążyć do rozwiązywania coraz ambitniejszych zadań. Członek Izby samodzielnie funkcję techniczną w budownictwie sprawuje osobiście i jest niezawisły w wydawaniu decyzji i opinii związanych z fachową oceną zjawisk technicznych lub rozwiązaniami budowlanych zagadnień techniczno-organizacyjnych. Za uchybienia w tym względzie członek Izby ponosi odpowiedzialność zawodową i dyscyplinarną.
- 3) Członek Izby ma obowiązek posiadać ważne ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej za szkody, które mogą wyniknąć w związku z wykonywaniem samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.